

Divorțul - Austria

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

CUPRINS

- 1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?
- 2 Care sunt motivele de divorț?
- 3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:
  - 3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)
  - 3.2 împărțirea bunurilor soților
  - 3.3 copiii minori ai soților
  - 3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celuilalt soț?
- 4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?
- 5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?
- 6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?
- 7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?
- 8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?
- 9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?
- 10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?
- 11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?
- 12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?
- 13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?
- 14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?
- 15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?
- 16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

1 Care sunt condițiile pentru obținerea divorțului?

Dreptul austriac recunoaște trei tipuri de divorț: divorțul din culpă, divorțul în urma separării timp de cel puțin trei ani și divorțul prin consimțământ.

Unul dintre soți poate depune o cerere de divorț în cazul în care căsătoria s-a destrămat iremediabil ca urmare a unei culpe maritale grave comise de celălalt soț sau a unui comportament dezonorant sau imoral al respectivului soț, astfel încât restabilirea unei relații care să fie în esență echivalentă cu căsătoria nu poate fi avută în vedere.

În cazul în care cuplul a locuit separat timp de trei ani, oricare dintre soți poate cere divorțul pe motiv că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil.

În cazul în care parteneriatul matrimonial nu a existat timp de cel puțin șase luni, ambii soți admit că respectiva căsătorie s-a destrămat iremediabil și că sunt de acord cu divorțul, depunând împreună cererea de divorț.

2 Care sunt motivele de divorț?

Principalul motiv pentru divorț este destrămarea iremediabilă a căsătoriei. Aceasta poate să fi fost cauzată de o culpă maritală gravă din partea unuia dintre parteneri, în special atunci când unul dintre soți a fost infidel sau a avut un comportament fizic violent față de celălalt soț sau i-a provocat acestuia o suferință emoțională gravă. Celălalt soț poate depune o cerere de divorț chiar dacă respectivul comportament nu poate fi considerat drept culpă maritală, fiind cauzat de o tulburare mentală, însă căsătoria s-a destrămat totuși în asemenea măsură încât restabilirea unei relații care să fie în esență echivalentă cu căsătoria nu poate fi avută în vedere, sau dacă unul dintre soți este bolnav mintal sau suferă de o boală extrem de infecțioasă sau contagioasă sau de o afecțiune care provoacă repulsie. În toate aceste cazuri, soțul care depune cererea de divorț trebuie să demonstreze motivele invocate. Cu toate acestea, în cazul în care soții locuiesc separat timp de trei ani, nu este necesară demonstrarea sau stabilirea culpei maritale.

3 Care sunt efectele juridice ale unui divorț în ceea ce privește:

3.1 relațiile personale dintre soți (de exemplu numele de familie)

Ca regulă generală, ambii soți păstrează numele pe care l-au utilizat în perioada în care au fost căsătoriți. În cazul în care oricare dintre soți a preluat numele celuilalt soț în momentul căsătoriei, acesta poate reveni la numele pe care l-a avut înainte de căsătorie.

3.2 împărțirea bunurilor soților

În principiu, soții pot conveni să își împartă bunurile după cum doresc. Acest lucru poate fi realizat prin renunțare reciprocă (ceea ce înseamnă că separarea juridică a bunurilor din timpul căsătoriei este menținută după ce căsătoria a fost dizolvată), prin împărțirea bunurilor dobândite prin contract și deținute în comun sau prin transferul bunurilor de la unul dintre soți către celălalt.

În cazul în care soții nu ajung la un acord cu privire la bunuri, oricare dintre aceștia poate solicita instanței să împartă anumite bunuri care aparțin ambilor soți. Bunurile cunoscute sub denumirea de „bunuri matrimoniale” și de „economii matrimoniale” vor fi împărțite între aceștia. „Bunurile matrimoniale” reprezintă domiciliul matrimonial și bunurile casnice și orice alte articole utilizate efectiv de ambii soți în viața de zi cu zi în timpul căsătoriei. „Economii matrimoniale” reprezintă toate investițiile acumulate de cuplu în perioada în care au locuit împreună ca soț și soție.

Toate bunurile pe care soții le-au adus în căsătorie sau pe care le-au moștenit sau care le-au fost oferite de o terță parte sunt excluse de la împărțirea bunurilor, la fel ca toate bunurile pe care soții le-au utilizat în mod individual în scopuri personale sau în scopul ocupației lor, inclusiv companii și acțiuni în cadrul unor companii, cu excepția cazului în care acestea au fost doar investiții.

Instanța trebuie să distribuie bunurile în mod echitabil, ținând cont de toate circumstanțele relevante și acordând o atenție specială importanței și dimensiunii contribuției fiecăruia dintre soți la achiziționarea bunurilor matrimoniale și la acumularea de economii matrimoniale, precum și bunăstării copiilor. Plata pensiei de întreținere, ajutorul pentru câștigarea traiului, menținerea gospodăriei comune și îngrijirea și creșterea copiilor ambilor soți și orice altă formă de asistență matrimonială va avea valoare de contribuție.

3.3 copiii minori ai soților

De la intrarea în vigoare, la 1 iulie 2001, a actului de modificare din 2001 a legii privind copiii, părinții separați au posibilități extinse de a-și stabili propriile aranjamente privind custodia. În general, în caz de divorț, ambii soți păstrează răspunderea părintească comună pentru copiii minori. Cu toate acestea, în cazul în care părinții doresc să își păstreze pe deplin răspunderea părintească comună, la fel ca pe parcursul căsătoriei, aceștia trebuie să prezinte instanței un acord privind locul principal de reședință al copilului într-un termen rezonabil. De asemenea, părinții pot încheia un acord în instanță în baza căruia unul dintre părinți deține răspunderea părintească exclusivă sau răspunderea părintească a unuia dintre părinți este limitată la aspecte specifice.

Odată cu actul de modificare a legii privind copiii și numele din 2013 (*Kindschaftsrechts-Änderungsgesetz*), instanța poate atribui părinților răspundere părintească comună împotriva dorinței unuia sau a ambilor părinți dacă aceasta consideră că răspunderea

parentală comună este în interesul superior al copilului. Ulterior, părinții trebuie să stabilească de comun acord părintele cu care va locui copilul. În cazul în care răspunderea părintească comună nu este în interesul superior al copilului, instanța trebuie să decidă care este părintele căruia i se va acorda răspunderea părintească exclusivă.

3.4 obligația de a plăti pensie de întreținere celui alt soț?

Soțul care a purtat culpa exclusivă sau predominantă trebuie să plătească celui alt soț o pensie de întreținere suficientă pentru a-i permite să-și păstreze stilul de viață, dacă soțul în cauză are un venit insuficient provenit din bunuri sau din activitatea pe care o poate desfășura în mod rezonabil în circumstanțele date. În cazul în care divorțul a survenit din culpa ambilor soți, dar niciunul dintre soți nu îl poate învinovăți pe celălalt, soțul care nu are posibilitatea de a se întreține singur poate beneficia de o contribuție pentru întreținerea sa dacă acest lucru este echitabil având în vedere nevoile, bunurile și câștigurile celui alt soț. Orice astfel de obligație impusă poate face obiectul unei limite de timp. În cazul unui divorț prin consimțământ, soții pot conveni în mod liber dacă unul dintre soți trebuie să plătească celui alt o pensie de întreținere sau dacă ambii soți renunță la orice cerere de întreținere.

4 Ce înseamnă, în termeni practici, termenul legal de „separare legală”?

Dreptul austriac nu prevede un astfel de acord.

5 Care sunt condițiile pentru separarea legală?

A se vedea răspunsul la întrebarea 4.

6 Care sunt efectele juridice ale separării legale?

A se vedea răspunsul la întrebarea 4.

7 Ce înseamnă, în practică, termenul „anularea căsătoriei”?

Dreptul austriac al căsătoriei conține dispoziții privind „nulitatea căsătoriei” („*Ehenichtigkeit*”). O căsătorie este nulă și neavenită dacă aceasta nu a fost încheiată în forma prevăzută, dacă unul dintre soți nu se afla în deplină capacitate juridică, a fost lipsit de discernământ sau s-a confruntat cu tulburări mintale temporare atunci când a fost încheiată căsătoria sau dacă respectiva căsătorie a fost încheiată exclusiv sau în special în scopul de a permite unuia dintre soți să preia numele celui alt soț sau să dobândească naționalitatea celui alt soț, fără nicio intenție de a crea o relație matrimonială. De asemenea, o căsătorie este nulă și neavenită dacă unul dintre soți locuia într-o relație matrimonială legală cu o terță parte atunci când a fost încheiată căsătoria sau dacă respectiva căsătorie a fost încheiată ilegal între două rude de sânge.

O căsătorie poate fi anulată printr-o hotărâre judecătorească dacă, în momentul în care a fost încheiată căsătoria, capacitatea juridică a unuia dintre soți era limitată și reprezentantul său statutar nu a fost de acord cu căsătoria, unul dintre soți nu a știut faptul că intră într-o relație matrimonială sau a știut că intră într-o relație matrimonială, dar nu a dorit să își exprime dorința de a intra într-o relație matrimonială, unul dintre soți a fost înșelat cu privire la identitatea celui alt soț, a fost înșelat cu privire la circumstanțele referitoare la celălalt soț care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi putut conduce la aprecierea corespunzătoare a implicațiilor căsătoriei și l-ar fi împiedicat să încheie căsătoria, a fost influențat să încheie căsătoria printr-o înșelăciune de rea-credință cu privire la circumstanțe esențiale sau a fost forțat ilegal (amenințat) să încheie căsătoria.

8 Care sunt condițiile pentru anularea căsătoriei?

A se vedea răspunsul la întrebarea 7.

9 Care sunt efectele juridice ale anulării căsătoriei?

În cazul în care o căsătorie este anulată, aceasta este tratată ca și când nu ar fi avut niciodată loc. În cazul în care doar unul dintre soți cunoștea faptul că respectiva căsătorie era nulă și neavenită în momentul încheierii ei, situația dintre soți în privința bunurilor lor va fi soluționată în conformitate cu dispozițiile aplicabile în caz de divorț. Copiii născuți din căsătorie vor fi considerați legitimi, chiar și după anularea căsătoriei.

10 Există mijloace alternative extrajudiciare pentru rezolvarea chestiunilor legate de divorț, fără recurgerea la instanță?

Divorțul sau anularea căsătoriei poate fi acordat(ă) numai de instanțe, însă problemele legate de divorț pot fi soluționate extrajudiciar (de exemplu prin mediere).

11 Cui ar trebui să adresez cererea mea (petiția mea) de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei? Ce formalități trebuie respectate și ce acte ar trebui să atașez la cererea mea?

Litigiile legate de divorț sau de anularea căsătoriei ori de existența sau inexistența unei căsătorii intră în sfera de competență a instanțelor districtuale (*Bezirksgerichte*). Astfel de litigii intră în sfera de competență exclusivă a instanței districtuale din circumscripția în care se află soții sau în care aceștia au avut ultima reședință obișnuită comună. În cazul în care, atunci când este depusă cererea, niciunul dintre soți nu avea reședința în respectiva circumscripție sau dacă aceștia nu au avut reședință comună în Austria, competența exclusivă va fi deținută de instanța din circumscripția în care pârâtul își are reședința obișnuită sau, în cazul în care pârâtul nu are reședința obișnuită în Austria, instanța din circumscripția în care soțul care depune cererea își are reședința obișnuită sau, dacă nu, instanța districtuală centrală a Vienei (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*). Astfel de litigii intră în sfera de competență internă a instanței austriece dacă oricare dintre soți este de naționalitate austriacă, dacă pârâtul sau, în cazul unei cereri de anulare formulată de ambii soți, cel puțin unul dintre aceștia are reședința obișnuită în Austria sau dacă reclamantul are reședința obișnuită în Austria sau dacă oricare dintre soți a avut ultima reședință în Austria sau dacă reclamantul este apatrid sau era cetățean austriac atunci când a fost încheiată căsătoria. Deși aceasta este un loc de competență exclusivă, poate fi convenită o instanță competentă diferită.

Cererile de divorț trebuie să îndeplinească formalitățile generale ale unei cereri. Cererile pentru divorțul prin consimțământ, pentru care a fost pronunțată o hotărâre în cadrul unei proceduri necontencioase, trebuie semnate de ambii soți. În toate cazurile, trebuie anexat un certificat de căsătorie. De asemenea, este recomandabilă anexarea altor documente care să sprijine cererea.

12 Pot obține asistență judiciară în vederea acoperirii cheltuielilor de judecată?

Este posibilă solicitarea de asistență judiciară în cauzele de divorț conform normelor generale privind asistența judiciară (a se vedea „Asistență judiciară - Austria”). În procedurile de divorț există o cerință juridică relativă în ceea ce privește prezența unui avocat; dacă una dintre părți nu dorește să se prezinte în fața instanței în persoană, aceasta poate fi reprezentată doar de un avocat.

13 Este posibil să atac o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei?

Pot fi introduse recursuri împotriva hotărârilor în primă instanță în materie de divorț, de anulare a căsătoriei sau privind existența sau inexistența unei căsătorii la instanța superioară competentă, și anume instanța regională (*Landesgericht*) care acționează în calitate de instanță de al doilea grad de jurisdicție pentru instanța districtuală competentă.

În cazul hotărârilor pronunțate de instanța de apel se poate introduce un recurs privind un punct din lege numai dacă decizia se bazează pe răspunsul la un aspect legat de dreptul substanțial sau procedural care este important din punctul de vedere al coerenței juridice sau al certitudinii juridice sau al dezvoltării legii, de exemplu deoarece instanța de apel se îndepărtează de la jurisprudența instanței supreme sau nu există o astfel de jurisprudență sau aceasta este inconsecventă.

14 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță în alt stat membru să fie recunoscută în acest stat membru?

Începând cu 1 martie 2001, recunoașterea hotărârilor judecătorești de divorț între statele membre ale Uniunii Europene (cu excepția Danemarcei) s-a bazat pe [Regulamentul \(CE\) nr. 1347/2000 al Consiliului](#) din 29 mai 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești pentru copiii ambilor soți (JO L 2000/160, p. 19). În temeiul acestui regulament, cunoscut drept Regulamentul Bruxelles II, nu mai este necesară o decizie explicită care recunoaște hotărârea judecătorească de divorț pronunțată în alt stat membru. În schimb, instanțele individuale sau autoritățile administrative trebuie să se pronunțe asupra recunoașterii ca aspect preliminar în cadrul unei proceduri juridice. Acest lucru se aplică în special verificării care trebuie să fie efectuate de registrul stării civile pentru a determina dacă un divorț acordat în alt stat membru permite recăsătorirea.

Orice parte care prezintă un interes legitim poate solicita o declarație din care să reiasă dacă o hotărâre judecătorească de divorț pronunțată în străinătate trebuie sau nu trebuie să fie recunoscută. În general, procedurile de recunoaștere/nerecunoaștere a hotărârilor pronunțate în străinătate în ceea ce privește existența unei căsătorii sunt desfășurate în fața instanțelor districtuale. Pentru ca cererile pentru o hotărâre judecătorească de divorț să fie recunoscute sau nerecunoscute, acestea trebuie prezentate instanței districtuale din circumscripția în care solicitantul își are reședința obișnuită sau, în cazul în care acesta nu are reședința obișnuită în Austria, instanței din circumscripția în care pârâtul își are reședința obișnuită sau, dacă nu, *Bezirksgericht Innere Stadt Wien*.

15 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez pentru a ataca recunoașterea unei hotărâri de divorț/separare legală/anulare a căsătoriei emisă de o instanță într-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în aceste cazuri?

A se vedea răspunsul la întrebarea 14. Documentele care trebuie depuse sunt prezentate la articolul 32 din Regulamentul [Bruxelles II](#).

16 Care este legislația în materie de divorț pe care instanța o aplică într-o acțiune de divorț între soți care nu locuiesc în acest stat membru sau care sunt de naționalități diferite?

Legea care reglementează condițiile de divorț este stabilită în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 al Consiliului din 20 decembrie 2010 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp (JO L 343/10 din 29.12.2010), cunoscut sub denumirea de Regulamentul Roma III. Soții pot alege legea pe care aceștia doresc să o aplice. Aceasta poate fi legea statului în care își au reședința obișnuită în momentul alegerii sau legea statului în care își aveau ultima reședință obișnuită, cu condiția ca unul dintre ei să aibă încă reședința obișnuită acolo în momentul alegerii, sau legea statului al cărui cetățean este unul dintre soți în momentul alegerii sau legea statului în care este depusă cererea. În cazul în care soții nu aleg o instanță competentă, se aplică legea statului în care cuplul își are reședința obișnuită în momentul depunerii cererii sau, în cazul în care aceștia nu au o reședință obișnuită, legea statului în care cuplul a avut ultima reședință obișnuită, cu condiția ca aceștia să nu fi încetat să aibă reședința obișnuită în acel loc cu mai mult de un an înainte de depunerea cererii, iar unul dintre ei are încă reședința obișnuită acolo la momentul depunerii cererii sau, dacă nu, legea statului de care aparțin ambii soți atunci când cererea este depusă sau legea statului în care este depusă cererea.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 01/03/2018